

In afwachting van de hervormingen

Sommige scholen laten leerlingen uit diverse onderwijsvormen nu al samenwerken

- ▶ Hervorming secundair onderwijs wil tussenschotten tussen aso tso en bso wegnemen
- ▶ Nu al brengen sommige scholen die leerlingen samen via projecten of op de speelplaats
- ▶ Zo leren ze elkaar beter kennen en waarderen

NICOLE LEHOUCQ

„Toen ik al na drie maanden de Latijnse afdeling verliet, waren mijn ouders wat teleurgesteld”, vertelt Sibel Kartal (15), leerling aan het Sint-Laurensinstituut Secundair Onderwijs in Zelzate. Ze stapte over naar de moderne humaniora en volgt nu sociaal-technische vorming in het tso. „We krijgen veel praktijklessen”, zegt Kartal. „Koken doe ik het liefst.” „Haar chocoladepudding is lekker”, knikken Zenzi Babic (13) en Shirley De Craecker (14), die er de richting mode volgen. Het wisselen van klas viel Kartal niet zwaar: „We kenden elkaar al van op de speelplaats.”

Sibel Kartal is een voorbeeld van het zogenoemde watersysteem. Daar wil het zogeheten *Masterplan hervorming secundair onderwijs* van de Vlaamse regering aan verhelpen door onder meer de studiekeuze uit te stellen en de schotten tussen algemeen-, kunst-, technisch en beroepssecundair onderwijs (aso, kso, tso, bso) te laten verdwijnen.

Bij een reorganisatie, twee jaar geleden, waarbij een aso-school en een bso/tso-school samenkwamen onder één directie, maakte

het Sint-Laurensinstituut drie campussen, een per graad, elk met een eigen speelplaats en afspraken. De leerlingen van aso, tso en bso zitten er samen. Dat vindt Klaartje Van Damme (14) fijn: „Zo leren we elkaar kennen zonder ouderejaars erbij. Die kijken soms op ons neer.”

„Door onze samenwerking kunnen we leerlingen makkelijker oriënteren naar de juiste richting, het belangstellingsgebied en het niveau waar ze zich goed voelen”, zegt directeur Katelijne Detand. Tegelijk werden vijf departementen opgericht. Die blijken nu te sporen met de vijf domeinen waarin het masterplan de veelheid aan studierichtingen samenbrengt.

„Binnen die belangstellingsgebieden werken leerlingen samen aan projecten”, zegt Detand. „Aan de Week van de Ondernemer nemen zowel leerlingen uit de aso-richting economie als de tso-richting handel en de praktijkgerichte bso-richting kantoor deel. Bij de bedrijven in de

„Door samenwerking groeit cohesie over de onderwijsvormen heen”

Kanaalzone zijn onze afgestudeerden uit de technische en beroepsrichtingen gegeerd. Al merken we bij ouders, net als in de samenleving overigens, dat sommige richtingen nog als ‘minder’ worden beschouwd. Daar stel ik tegenover dat elkeen de ander moet respecteren. Dokter en elektriciens hebben elkaar nodig”, weet Detand.

„We bewaken wel de kwaliteit van het onderwijs”, vervolgt de directeur. „Zo plaats ik drie leer-

krachten wiskunde op hetzelfde lesuur, voor drie klassen van hetzelfde leerjaar. Dan delen we de leerlingen in niveaugroepen in. Zo wordt elkeen uitgedaagd.”

„Gedifferentieerd lesgeven brengt extra werk mee voor de leerkrachten. Ze meekrijgen in dit proces was niet vanzelfsprekend. Nu staan ze achter het project. Omdat we de lerarenkamer per graad organiseerden, leerden collega's uit aso, tso en bso, net als de leerlingen, elkaar beter kennen en waarderen. Die visie staat bij ons centraal”, besluit Detand.

Eddy Willems, directeur van het Sint-Franciscuscollege in Heusden-Zolder, deelt die visie. De school bouwt een nieuwe campus, waar alle leerlingen uit aso, tso en bso, nu nog over twee campussen verspreid, vanaf 2015 zullen samenzitten.

„We zullen middagactiviteiten aanbieden, zodat de jongeren elkaars competenties leren kennen”, vertelt hij. „Dat gebeurt nu al in naschoolse culturele projecten. Zo staken onze leerlingen uit tso en bso op Romereis veel kennis op van de aso-leerlingen. Die ontdekten dan weer de talenten van de tso- en bso-ers, die de avondanimatie verzorgden. Het is mooi om te zien hoe de cohesie groeit over de onderwijsvormen heen en hoe dat afstraalt op de samenwerking tussen de leerkrachten. Zo vallen de tussenschotten vanzelf weg.”

Voor de duizenden jongeren die straks opnieuw op de schoolbanken plaatsnemen, verandert er in de praktijk niet zoveel. De hervorming van het secundair onderwijs zal immers vooral worden uitgewerkt door de nieuwe Vlaamse regering, die na de verkiezingen van 2014 aantreedt.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Burgeroorlog in Egypte kent enkel verliezers

„ Gebalde vuisten, staatsgebouwen en kerken in vuur en vlam, de berging van lijken, tranen bij de begrafenissen. Wie het nieuws over Egypte volgde, werd ondergedompeld in het bloedbad dat het land in tweeën rijt. Enerzijds eisen de Moslimbroeders dat president Mohammed Morsi, die begin juli door een staatsgreep werd afgezet, zijn functie weer mag opnemen. Anderzijds hebben het leger en de autoriteiten – veelal getrouwen van het oude regime van voormalig president Hosni Moebarak – met de steun van een groot deel van de bevolking opnieuw de macht gegrepen en willen ze de Moslimbroederschap zo snel mogelijk van het politieke toneel verdrijven.

Na de val van Moebarak in februari 2011 deelde Egypte in de euforie van de Arabische Lente. Een jaar later wonnen de islamisten de parlementsverkiezingen en op 24 juni 2012 won Mohammed Morsi, de kandidaat van de Moslimbroederschap, de presidentsverkiezingen. Morsi beloofde dat hij de president van alle Egyptenaren zou zijn, en kreeg aanvankelijk het vertrouwen van een groot deel van de bevolking. Toen evenwel bleek dat hij allereerst de belangen van de Moslimbroeders diende en niet in staat was iets te doen aan de belabberde economische situatie van het land, daalde zijn populariteit zienderogen. Voor de legerleiding het sein om opnieuw de macht te grijpen. Veel Egyptenaren, die de Moslimbroederschap als een terroristische organisatie aanzien, vonden dat ingrijpen legitiem. De grondwet die Morsi had opgesteld, was voor hen een dienst aan zijn achterban. Een islamitische staat strookte niet met de seculiere idealen waarvoor zij begin 2011 tegen de corruptie en de terreur van het Moebarak-regime hadden gestreden.

Voor de christenen in het Midden-Oosten is de situatie nu ronduit dramatisch

Het ergste wat Egypte kan overkomen, is dat het geweld en de radicalisering verder toenemen, met een burgeroorlog tot gevolg. In dat geval krijgen we een scenario dat doet denken aan wat in de jaren 1990 in Algerije gebeurde, nadat het militaire regime daar de verkiezingen had geannuleerd omdat het FIS (Front Islamique du Salut) op een overwinning afstevende. Nadat de leiders van het FIS waren opgepakt, doken overall radicale terroristische bewegingen op die uiterst gewelddadig tekeer gingen en Algerije in een jarenlange bloedige burgeroorlog stortten die vele tienduizenden burgers het leven kostte. De kans dat in Egypte individuen en/of splintergroepen binnen de Moslimbroederschap op revanche azen of zich zo in het nauw gedreven voelen dat ook zij voor geweld kiezen, is niet uitgesloten. Dat zou het land voor jaren met een klimaat van angst, terreur en repressie opzadelen.

Zo'n scenario is niet alleen voor Egypte, maar voor de hele wereld nefast. Van de hoopvolle verwachtingen die de Arabische Lente in zich droeg, blijft weinig over. In Tunesië worden oppositieleiders vermoord. In Libië stelt het centrale gezag, behalve in de hoofdstad Tripoli, nauwelijks iets voor. In Syrië is de opstand tegen Assad in een uitzichtloze sektarische burgeroorlog ontaard. Ondertussen verloor ook Turkije zijn rol als lichtend voorbeeld. Als nu ook een sterke mogendheid als Egypte implodeert, lijkt het hek helemaal van de dam. Van Marokko, over Noord-Afrika en het Midden-Oosten, tot Afghanistan – een heel werelddeel lijkt op drift.

Europa deed er eeuwen over om tot meer democratie en rechtvaardigheid te komen. Revolutionaire golven, restauratiebewegingen en oorlogen volgden elkaar op. Het is dan ook naïef te denken dat democratie en de scheiding tussen Kerk en Staat in de Arabische wereld en Noord-Afrika in een handomdraai en zonder bloedvergieten kunnen worden doorgevoerd. De prangende vraag is evenwel hoeveel onschuldige slachtoffers daarbij vallen en welke bevolkingsgroepen de rekening moeten betalen. Voor de christenen in het Midden-Oosten, wier kerken massaal in brand worden gestoken en wier leven op het spel staat, is de situatie momenteel alvast ronduit dramatisch.„

Leerlingen van aso, tso en bso delen per graad een speelplaats. Veel speelruimte voor de jongsten, meer banken voor de ouderejaars. © Sint-Laurensinstituut Secundair Onderwijs Zelzate